

Resumé

Předkládaná práce si klade za cíl reflektovat vývoj České starokatolické církve v prvních osmi letech po sametové revoluci. Přitom je nastíněn podstatný historický kontext, který zapříčinil sled věcí uvnitř církve po pádu totality.

Události, které následovaly po Synodě obnovy jsou až do zvolení nového biskupa Dušana Hejbala v roce 1991 srovnány paralelně v domácích a zároveň v zahraničních souvislostech. Po tomto roce se již práce zaměřuje výhradně na zahraniční vztahy mezi Starokatolickou církví v ČR a biskupy Utrechtské unie.

Za použití z převážné většiny dosud nezpracovaných archivních materiálů je v práci pojednán vývoj České starokatolické církve, jejích vztahů se státními orgány a především pak s Mezinárodní starokatolickou biskupskou konferencí při zohlednění specifických osobnostních charakteristik jednotlivých aktérů.